

Sinu päralt on riik ja vägi . . .

Nii esimene kui ka viimane lause Meie Isa palves näitab Isa peale, kellel on võim ja valitus üle kõige ja kes seisab kõrgemal igast nimest.

Õnnistegija nägi, et tema jäingritel ei seisaks aastad nii nagu nemad unistaksid, mitte ilmaliku rikkuse ja au järas, vaid inimliku vihkamise ja viha pimeduse varjus. Rahvaste rahutuste ja tülitsemiste keskel nägi ta jäingrite samumud olevat ümbritsetud hädakohtudest ja nende südamed tihti täidetud kartusega. Nad saavad näha kuidas Jeruusalemi hävitatakse, tempel maa-tasa tehakse, jumalateenistus seal sees jäätvalt lõpetatakse ja Iisrael kõigisse maadesse laiali pil-letakse. Ta ütles: „Te saate kuulda sõdade ja juttudest . . . Rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu ja ralg ja kalf ja maavärisemised on siis mõnes paigas. Aga kõik see on suure vaeva hakatus.“ Matt. 24, 6—8. Siiski ei pidanud Kristuse järelkäijad kartma, et nende lootus on olnud tühine ehk Jumal on maailma maha jättnud; vägi ja valitus on tema päralt, kelle suured plaanid on takistamatult täide minemas. Kristuse jäingreid õpetati selles palves vaatama üle kurjuse võimu ja valituse Issanda, oma Jumala peale, kelle riik valitseb üle kõige ja kes on nende Isa ja igavene Sõber.

Jeruusalema hävitamine oli üle maailma tuleva lõpliku hävitamise eespilt. Prohvetlikud ettekuulutused, mis Jeruusalema hävitamises osalt täide läksid, käivad otseselt viimise aja kohta. Meie seisame suurte ja pühalkude sündmuste lähel; meie ees seisab kriis, millist maailm jeni veel pole näinud ega läbi elanud. Kuid niisama armas nagu seebord esimestele jäingritele on ka meile tõendus, et Jumal riik saab valitsema üle kõige. Meie Looja hoiab tulevaste sündmuste järjekorra enda käes; taeva Valitseja peab niisasti rahvaste saatused kui ka oma koguduse asjad omaenele ülevaatuse all. Jumal ütleb oma plaanide täidesaatmisel igale oma tööriistale nagu Kooreselegi: „Ma panen sinu töö tööle, kui sa mind ei tunnud.“ Jes. 45, 5.

Prohvet Efeieli nägemuses ilmus üks käsi keerubitiivade alla; see pidi Jumala teenreid

õpetama, et neil on jumaliku võie läbi tagajärg. Need, keda tarvitatakse Jumala poolt saadikutena, ei pea mitte uskuma, et tema töö nendest ära ole-
neb. Surelikud olevused ei pea mitte töö eest vastutamise koormat kandma; tema, kes ei maga ega tuku, kes on alati tegev oma plaanide läbi-
viimises, edustab ise oma tööd. Tema rihub õe-
late inimeste plaanid ja toob segadust nende nõu-
pidamistesse, kes plaanitsevad kurja tema rahva
vastu. Tema, Kuningas, kõigi väehulkade Iss-
sandi, istub keerubite vahel ja hoiab veel oma
lapse rahvaste tülitsemise ja mässu keskel. Kes
taeva üle valitseb, on meie Õnnistegija; tema
kaalub ära iga kiusatuse ja waltwab iga hinge
julatustule üle; isegi siis, kui kuningate kindlu-
sed ära purustatakse, kui wihanooled tema waen-
laste südameist läbi tungivad, on tema rahvas
julge tema käes.

„Jehoorwa, sul on suurus ja wägewus ja ilu
ja võimus ja suur au, küll kõik, mis on taewas
ja maa peal, on sinu päralt . . . Sinu käes on
rammu ja wägi, ja Sinu käes on kõik suureks
teha ja finnitada.“ 1. Wja 29, 11. 12.

*

Kristuse jäingrid ootasid igasewalt tema au-
riigi peatset tulekut; aga jeda palwet õpetades
Jeesus näitas selle peale, et see veel ei tule; nad
pidid paluma selle tulemise kui veel tulewase
sündmuse pärast. Kuid selles palwes oli siiski töö-
tus nende jaoks; sest kuigi nad veel oma päewil
ei pidanud nägema selle riigi tulemist, oli siiski
see tõsiasi, et Jeesus käskis neid selle pärast pa-
luda, näide, et see saab kindlasti tulema Jumala
poolt määratud ajal.

Jumala riik seatakse müüd üles, sest iga päew
annavad endid südamed, kes olnud täis pattu ja
mässamist, tema armastuse valituse alla; kuid
tema auriigi täielik ülesseadmine ei leia aset
mitte enne Kristuse tagasitulekut. „Aga kuning-
riik ja valitus ja kuningriikide suurus kõige
taewa all antakse kõigekõrgema pühale rahwale.“
Laan. 7, 27. Nemad pärivad kuningriigi, mis
neile on valmistatud maailma asutamisest, ja
Kristus wõtab siis suure walituse enda kätte ja
valitseb.

Meie valik

„Siis tõstis Lott oma filmad üles ja vaatas kõik Jordani lagendiku läbi, et kõigis paigus oli wett. Enne kui Jehoowa Soodoma ja Komorra ära rikkus, oli see kui Jehoowa rohuaeä, nõnda kui Egiptus, kust Soari minnakse. Ja Lott walis enesele kõik Jordani lagendiku, ja Lott läks teele hommiku poole ära, ja nemad lahkusid teine-teiest ära. Abraham jäi elama Kaananimaale, ja Lott jäi elama lageda maa linnadesse, ja pani oma telgid üles Soodomast jaadik. Ja Soodoma mehed olid väga kurjad ja patused Jehoowa vastu.“ 1. Moosj. 13, 10—13.

Enimese elus on filmapilke, mis kogu tema jaatuse ära määravad. Sellel filmapilgul ta peab otustama ja õiget walikut tegema. Walik, õnneks või õnnetuseks, walik eluks või surmaks, walik taewane või maine... Sageli ei saa enam muuta hiljem oma teed, kuigi astunud. Walik on wiinud sinna ja tuleb ka jääda sinna.

Noores eas walitakse tarvaliselt. Siis määratakse oma elu suund, millel tuleb hiljem käia aastaid... Oh oleks meie walik jumalik ja õige!

Lott ja Abraham waliksid teatarval filmapilgul. Oulford tundis seda tegema. Nende kari oli sigenud, jõdamast tuli puudus ning karjased riidlesid. Nad pidid lahenduse leidma jellele. Abraham algatas lahenduse ja pani ette walida: „Kas kõik maa ole sinu ees tühi? Lahku nüüd minust ära. Lähed ja wajakut kätt, siis lähem ma paremat kätt, ja kui ja lähed paremat kätt, siis lähem ma wajakut kätt.“

Nüüd algas walik. Lott waatas ilusat maad ja walis jelle. Tal oli maine kogu filmas, kuna Abraham walis Jehoowa põhimõtted ja hoidus eemale Soodomast. Abraham tegutses üldse rahumehehena. Karjased riidlesid, ja Lott ei tee sellest wäljagi, jeni kui Abraham sõna wõttis ja ütles: „Argu olgu riidu minu ja sinu wahel, ja minu karjaste ja sinu karjaste wahel, sest meie oleme mehed, kes wennaksjed.“ Lotti pärast oleksid wiinud karjased edasi riielda, peaaigi, kui kari on rahuldatus.

Nüüd Abraham paneb ette walida uued kohad, et sellega wältida riidu. Ja weel rohkem. Abraham on siin väga suurmeelne, ta annab waliku eesõiguse Lotile, ehk ta küll, kui wanem, ise oleks wõinud enne walida. Lotile meeldib see eesõigus ja ta kasutab selle omakasu waimus. Ta walib Jordani lagendiku, mille äär Soodomani wälja jõuab. Ta ei hooli sellest, et Soodoma mehed kurjad ja patused on. Meeleldi ta hakkab mängima tulega.

Küll Abraham kui wanem hoiatas teda, aga Lott lahkus ega soowi isalikku sõpra. Ta lahkus, lootes, et ta walik toob suure kasu...

Waatame pisut tagasi ja otsime põhjusti nende mõlemate meeste tegudele ja meie leiame, et Abrahamil oli kõigjal ehitatud altariid, kuna Lotil pole mitte ainuüksi altarit. (1. Moosj. 12, 7; 13, 4.) Abraham pidas aus pakwe- ja pühendusaltari, kus ta igal päewal kogu oma perega ja ka ühikult Jumalaga kõneles. Sinna altarile tõi Abraham oma waliku ja palus Jumalat seda pühitjeda. Siin altaril kõneles Abraham Jumalaga nii karta ja nii palju, et Jumal teda wiimaks omaks sõbraks nimetas. Ja ajal, millal Lott lahkus temast, walides maise kasu pärast Soodomasse wiinwad lagendikud, Abraham pööras Jumala poole waliku pärast ning Jumal rääkis temaga ja näitas talle ise, mida ta walima peab ja kuhu ta minema peab. „Abraham wõttis sealt telgid ära ja tuli ja elas Mamre tammikus, mis Hebroni juures on, ja ta ehitas jinnu Jehoovale altari üles.“

Jälle üks uus altari! Lotil pole ainuüksi altarit. Polnud aega jelleks. Suur pere, palju tegemist. Polnud aega pakwuseks ei üksi ega perega. Martin Luther olewat aga kord öelnud: „Mül on täna liiga palju tööd ja selle kordasaatmise pärast ma pean täna kolm tundi pakwetama.“ Dn jul aega pakweks?

Loti walik algas nii: 1) Waatas ringi, 2) walis, 3) läks teele, 4) elas lagendikul ja 5) jaabus Soodomasse. Aga Jumalata walida toob hukatuse, sest „mõne meehest on tee õige, aga tema wiimane ots on surma tee.“ Sp. s. 14, 12. Nii olid Loti õnnetu ja Jumalata waliku tagajärjed liigagi kurwad. Omas walikus ta ei pannud rõhku ei ligimesearmastuse ega usu peale, waid läks teele, elas külluses lagendikkudel kuni jaabus Soodomasse, kus sai enesele väga kõikuwa kodu. Siin ta kaotas jumaliku seltskonna, isaliku sõbra Abrahami ja elas keiet patuseid soodomlasti. Weel rohkem, aegade jookkul ta kaotas siin oma iseloomu ja wooruse kõrgustipu täiesti ning tema tütreid lastusid samuti madalusse. Ta kaotas oma seesmise ja wälise õnne, ta kaotas oma suure waranduse külhe sõja läbi ja wiimaks Soodoma hukkamise läbi ta kaotas oma waimed, oma naise, oma tütreid ja peaaegu oma enese hinge... Ja see kõik sai alguse õnnetust walikust.

Ning wiimaks: Abrahamist sai kõigi usklike isa, kuna Lotist sai Ammoni ja Moabi rahwaste isa, ning wiimased olid Jumala rahwa waenlased. Õnnetu ja jumaluseta walik wiib inimese lõpuks nii kaugemale, et temast saab tõe waenlane ja Jumala koguduse waenlane.

Meie walik... Olgu see nii kui Abrahami walik ja ütleme sel puhul: „Mina ja minu pere, meie tahame Jehoovat teenida!“

Ed. Mägi.

Kristlik eesmärk

„Olge siis täielised, nagu teie Isa taewas on täieline.“
Matt. 5, 48.

Need on Jeesuse sõnad kõigest, millega ta algas oma töö. Rahvas ehmatas nende sõnade pärast. Täiuslikkuse nõu oli see, mis tegi neile muret. Selle nõude suurus mõjus masendavalt. See näis olevat neile kättesaamatu ideaal.

Täiuslikkuse nõue teeb inimeste südamed muuvelikuks ka tänapäev. Ollakse teadlikud selles, et Kristus on selle nõude väljendanud ning et see nõue on kehtiv ka praegu. Püütakse mitmesugusel viisil saavutada seda ideaali. Tehtakse töötusi ja otsusi nüüdsest alates parandada oma põhimõtteid, muuta eluviisi ja saada uueks inimeseks. Esimestel päevadel õnnestub olla ustav ettevõtetud põhimõttele. Kuid aegamisi raugub esimene agarus. Märkamatuult muutuvad põhimõtted kahvatumaks.

Kas on üldse võimalik kõrvaldada seda vastuolu, või peab see nii jääma. Kas suudab inimene kuidagi seda ideaali tegelikkusesse üle kanda, või on see asjatu katse. Need on küsimused, mis on tekkinud igas mõtlejas ja otsijas inimeses. Need küsimused muutuvad seda tungivamaks, kui teatakse, et seda nõuet on piiblis nii rohkesti toonitatud. „Olge pühad, sest mina olen pühha,“ kõlab nelipühhi jutlustaja huust. „Meie kuulutame ja manitseme igapäev, ja õpetame igapäev kõiges tarkuses, et meie igapäev võiksime teha täieliseks,“ kirjutab agaraim Kristus õpetuse levitaja. „Nõudke taga pühitsemist“, see on täiuslikkuse nõude väljendamine teisel kujul. Kui Kristus ülesseatud ideaali oleks võimatu teostada, siis oleksid need ülesõhutatused ja pingutatused kõik asjatud. Ideaali peab võima üle kanda tegelikkusesse, sest muidu ei oleks seda üldsegi seatud.

Täiuslikkuse nõude ülesseadja ise on andnud juhatusi selle teostamiseks. Esimene asi, mis inimene peab läbi elama, sellele nõudele lähemale jõuda, on meelega parandamine. „Parandage meelt ja uskuge armuõpetust.“ See tähendab, et inimene peab loobuma oma senisest mõtlemisviisist. Alles siis, kui inimene on suutnud läbi elada meelega parandamise nõude, on ta jõudnud täiuslikkusele ühe sammuga lähemale. Siis, kui inimene hakkab uskuma armuõpetust, s. o. Jeesuse õpetust, on ta asunud teele, mis viib teda täiuslikkusele, sest uskuda Jeesuse õpetust tähendab anda Jumalale kõik, mis on inimesel, eluastad, noorus, jõud, tervis, mõistus, anded ja võimed. Sel teel astub inimene ühendusse igapäev elu allikaga. Tema ellu tuleb midagi, millel on igapäev väärtus. Kõik niisugune, mis ei ole igapäev väärtus, kustutatatakse. Inimese mineviku ebatäiuslikkus andestatakse. Jääb järgi uus elu.

Meelega parandamine tähendab andumist Jumalale ja sellesse tuleb jääda. Kristus hoiatavad manitsussõnad juhtivad sellele tähelepanu: „Jääge minusse, sest minuga ei või teie ühtegi teha.“ Mida inimene siis pärast meelega parandamist omalt poolt võib teha täiusliku elu saavutamiseks, on see, et ta jääks Kristusesse. See tähendab süvenemist armuõpetusse, et tundma õppida wahendeid, kuidas teostada täiuslikkuse ideaali tegelikust elust. See tähendab andmist ja võtmist, oma südame, oma tahte, oma mina üleandmist Jumalale, ja Kristus kui kõige õnnistuse täiusse vastuvõtmist, et ta oleks inimese tugevus, õigus ja arvitaja. Kui usklik kristlane elab läbi sellise üleandmise ja vastuvõtmise igapäev, siis muutub ta alati täiuslikumaks. Seda olukorda nimetatakse piiblis pühitsemiseks. See on küps kristlikkuses kogemustes, eluülesannete täitmises ja inimestega käitumises. Niisuguse küpsuse saavutamisel on tähtis Püha Vaimu töö.

Püha Vaim arendab inimeses Kristus elu, tema on inimese nõuandja. Ta kõrvaldab inimesest vastuolu ja hingelise lõhestuse, loob kokkõla inimese tahte ja tegude vahel. Ta annab inimesele märku kuidas toimida ja talitada igas olukorras nii, et tal ei oleks vaja hiljem kahetseda seda, mida ta varem on teinud. Kristus nimetas Püha Vaimu „rõõmustajaks“. Seda tegi ta täie õigusega, sest mis rõõmustab inimest enam kui et tal on hea nõuandja, kui ta teab kuidas toimida. Ja et Püha Vaim seda teeb, siis on ta tõesti inimese rõõmustaja, sest tema kohta on öeldud, et ta juhatab meid kõigesse tõesse. Seega on Püha Vaimu anne kalleim varandus, mille Jumal on inimesele oma Poja läbi kinkinud, sest tema läbi pühitsetakse inimese tunded, tahe, mõtlemine, üldse kogu tegevus.

Kristus ise õpetas seda, et Isa taewas ootab selle järgi, et ta saaks anda meile oma Vaimu: „Kui minud teie, kes teie kurjad olete, märkate häid andeid anda oma lastele, kui palju enam annab taevane Isa Püha Vaimu neile, kes teda paluvad.“

Kõige väärtuslikum on aga see teadmine, et Õnnistegija ise palub Isa juures, et inimestel oleks võimalik täiuslikkuseks saada. Palves, mille ta enne oma Isa juure minekut avaldas, hoolitses ta armastusega mahajääva koguduse eest: „Püha Isa, hoia neid oma nimes, seda ja mulle oled andnud... Mina ei palu mitte, et Sa võtaksid ära maailmast, vaid et sa neid hoiaksid tigeada eest... Pühitse neid oma tões... Ja mina pühitsen enese nende eest, et nemadki oleksid pühitsetud tõe sees.“ Jeesus ise on see, kes viib

pühituse inimestes läbi oma Waimu abil. Ta elas selleks patuta elu, et näidata inimestele, mis on võimalik usu läbi. Nii võib iga inimene, kes ainult tahab, saada võidu kõige halva üle ja kasvada täiuslikkuses.

Piiblis leidub palju eeskujud, kes on saavutanud ideaali, mille Kristus iga inimese jaoks on üles seadnud. Need eeskujud on selle kindlaks tõenduseks, et seda ideaali on võimalik tegelikkusesse üle kanda. Üks neist meestest on Jeesuse armastatum jänger Johannes, kes oli kõige jarmasem Jeesusele. Johannes ei omanud algusest peale sellist armastusväärset iseloomu. Ta hindas ennast alguses palju, oli auahne ja ägeda loomuga. Kui ta aga Kristuse jumaliku täiusi nägi, tundis ta oma puudusi ning laskis ennast selle tunnetuse läbi alandada. Kristuse iseloomu fuurus täitis tema hinge imestusega, kuni ta

viimaks salgas oma mina armastuses oma õpetaja vastu. Tema endine iseloom muutus kõiksiks. Piha Waimu uuendam vägi andis talle uue armastava ja täiuslikkusele ihkava südame. Ta elas kuni kõrge wanaduseni eeskujuliku ja töörikast elu, olles juureks õnnistuseks inimkonnale. See oli tal võimalik ainult sel teel, et ta oli meelearandamise läbi elanud, Kristuse meeluse vastu võtnud ja sellesse jäänud. Ta võis hiljem oma kogemusi meenutada, kirjutada nii südamest tulevate sõnadega: „Ja nüüd, lapsused, jääge temasse, et kui ta ilmub, meil võiks olla julgus, et meie ei saa häbistatud tema tulemises.“

Jääge temasse! Need, kes temaga elavad, saavutavad tema poolt ülesseatud eesmärgi täiuslikkuse.

R. Winglas.

Puhtakssaamine

L. L. Babienko kõne.

„Sel päeval peab Daaveti pool ja Jeruusalema rahval üks lahtitehtud allikas olema patu ja roojuse tarvis.“ Sak. 13, 1.

Jumala tahtmine on, et me oleksime puhtad, ilma veata. Seda soovib ta Daaveti poolt, Jeruusalema rahvalt, ja sedasama soovib ta ka meilt. Ta tahab meid puhtaks teha.

Siin maailmas on palju, mis ei kõlba, millest meil ei peaks osa olema. Mis teeb meid mustaks? Tolm ja pori on maa peal. Me astume oma jalaga sinna peale. Aga pori ei või olla meie kätel ja kõõgindudel. Siin ei ole see õigel kohal. Jumal on loonud wee ja mulla. Aga meil ei ole õigust olla märdunud.

Me räägime veel terjest puhtusest, nimelt südame ehk hinge puhtusest. Issand ütleb, et sel päeval on allikas pattude puhastamiseks. Maailmas on patt, aga meie ei pea selles elama. Me ei saa vabandada oma pattu sellega, et me elame patuses maailmas. On allikas, mis patud ära peseb.

Nüüd on mõned puhtad, aga teised ei ole mitte puhtad. Üks peseb ennast, aga teine ei pese. Meil on allikas, mis puhtaks teeb. Jumal tahab puhastada ja oma lapsiks teha.

See kirjastõna räägib kõige enne töölistele. Me peame ennast pesema selles allikas. Siis võime juhutada ka rahvast selle allika juure.

Meile on lahtitehtud allikas. See allikas on patu ja roojuse puhastamiseks.

Mis on patu ja roojuse wahel? Patt on Jumala käsust üleastumine. Roojus on meie vead ja puudused, mida ei peaks ka meil olema. Me elame inimeste keskel, kes ei ole puhtate huul-

tega. See, mis me kuuleme ja näeme, mõjutab meid.

Me lahtume siit ruumist ja jätame selle tühjaks. Kõik ukssed suletakse ja keegi ei pääse sisse. Mõne päeva pärast tuleme siia ja leiame, et siin asjadel igal pool on tolmu. Kust tuli see tolmu.

Me elame maailmas, mis on täis mustust. Seal on palju, mis ei ole juur üleastumine, aga see on mustus, mis meid määrab.

Kes teie seast on nii puhas, et teie peal ei ole maailma tolmu? Kas keegi võib võelda, ma olen kristlane, ma ei vaja puhastavat allikat? Maailma tolmu on siiski langenud sinu peale.

Kas me vajame seda allikat? Me peame ikka ja jälle selle juure tulema. Jumal tahab puhastada oma rahvast, ja mitte üksnes paganaid ümber pöörda.

Issand ütles: „Eks kiileadi maal pole talist waiku? Eks seal pole arsti? Ons aga? Mis pärast ei ole siis loor tõmmanud mu rahva tütre haawa peale?“ Jer. 8, 22.

Siin on esitatud suur küsimus? Miks käib rahvas ringi haige südamega?

Jumal jagab haigused kahte ossa. Ühed on haiged südame poolest. Jumal võib selle haiguse kaotada. Te ütlete enese kohta, mul pole midagi wiga. Ma räägin sügawalt haawadest. Need on haawad, mis keegi on löönud. Kes haawas, sel on tarvis end puhastada. Aga see, kes on haawatud? Mis sina teed? Kui sa mõtled haavamise peale, siis need haawad walutavad. Sa kisud need haawad ikka ja jälle uuesti lahti. Sa ei pea mitte ringi käima haawunud olekuga. Sa ei saa mitte

tunnistada, kui ja ise ei ole terveks saanud. Sa ei ole rahul oma wennaga, ei ole üksmeeles temaga. Miks ja kuidas nende haavade ringi! Kas ja ei ole veel arsti leidnud? Sa pead tundma arsti, siis on sul loota paranemist. Miks pole ja terveks saanud? Kas ei ole rohtu? Me ei või t'äia haavades. Me ei või arvestada, kuidas haavad meile tekkisid. Me ei või enesega nii tundelik olla.

Mis ütleb Jumal, miks me pole terveks saanud? Nad pole kasutanud salvi ega kuulnud arsti. See on ainus põhjus. Jumal on kõik teinud. Sul pole wabandust. Ükskõik kas oled haawanud või haavunud. Jumal on annud allika ja küsib miks sa ei ole puhas, ta on annud salvi ja küsib miks sa ei ole terve, ta on annud arsti ja küsib miks sa ei ole abi saanud.

Miks ja pole terveks saanud. Mis on see põhjus. „Gwraim ütleb: „Ma olen ometi rikkaks saanud, ma olen jõudu enesele leidnud, kõige mu werewawa sees ei leia nemad mitte minust ülekohut, mis oleks patt.“ Osea 12, 8. Ta ütleb, ma ei tea endal olevat mingit pattu. Ta waatab teisi ja arvustab teisi, aga enda juures ei leia wiga. Oh, et Jumal hoiaks meid sellise seisukorra eest!

Kuidas Jumal tahab meid parandada! Loeme: „Ma tahan oma Waimu wälja walada kõige liha peale, ja teie pojad ja tütreid peawad prohweeti wiisil räkima, teie wana rahwas peab unenägusid unes nägema, teie noored mehed peawad prohweeti nägemisi nägema.“ Joel 3, 1.

Ma tahan oma Waimu wälja walada, ütleb Jumal. Ilma Jumala Waimuta jääb süda kõwaks. Ma usun, et teist igati on tunnud, et Jumala Waim on teie südant mõjutanud.

Kristus töötas: „Ja kui seesama saab tulnud, annab tema maailmale märku patu pärast ja õiguse pärast ja kohtu pärast.“ Job. 16, 8. Need

on Piha Waimu wäljawalamise tunnused. Piha Waim tuletab meile meele minewiku elu. Tahab meid juhtida meeleparandusele.

Tee lahti oma süda Piha Waimu tööle. Ta selgitab sinu seisukorra ja annab teada õige tee. Tunnista üles oma patt ja jäta see maha. Ta annab meile märku kohtu ja õiguse pärast.

Kellele Jumala Waim saab wälja walatud, need kõik ei saa veel päästetud. Kes on päästetud? „Ja peab sündima: igati, kes Jehoowa nime appi hüüab, see peab ära pääsema.“ Joel 3, 5. See saab päästetud, kes palub, et ta saaks puhtaks.

Ma usun, et Piha Waim vägib siin meile. Ära mõista end õigeks. Hüüa Jumala poole, et ta sind terveks teeks.

On üks tee, kuidas võime puhtaks saada ja ära pääseda. Issand ütleb: „Ja ma tahan kolmanda osa tulesse wiia ja neid sulatada kui hõbedat sulatatakse, ja tahan läbi katjuda kui kulda läbi katjutakse; seesinane hüüab mu nime appi, ja mina tahan temale wastata ja ütelda: See on mu rahwas, ja tema ütleb: See on Jehoowa, mu Jumal.“ Sak. 13, 9.

Jumal on teinud kõik võimaliku. Mis ohtuse teeme kõige selle kohta, mis ta on meile teinud. Otsustame, et müüdist peale hakkame olema tema ustawad teenrid, hakkame teda teenima puhtast südamest.

Peame meeles, et meil ei ole ise jõudu seda teha. Mitugi korda me oleme oma töotust murdunud. Aga hüüame Jumala nime appi.

„Mis pean ma Jehoovale tasuma kõige tema heategemiste eest minu vastu? Suure õnnistuse karika tahan ma võtta ja Jehoowa nime appi hüüda.“ Saul 116, 12. 13.

Jumal tahab meile seda head teha. Kas tahad sina jelle karika vastu võtta?

Õndsad need, kes puhtad südamest

Suudid olid kombelise puhtuse (usukommete täitmise) kohta nii täpisead, et eeskirjade täitmine sai neile koormavaks. Nende meeled olid täidetud eeskirjadest, kiusendustest ja kartusest wälise ebapuhtuse eest; kuid nad ei pannud tähele neid plekkisid, mida ebapuhtad mõtted, omakasupüüdmine ja tuline wiha töid nende hingede peale.

Jeesus ei räägi siin kombelisest puhtusest kui Jumala riiki saamise tingimusest, waid tema näitab südame puhtuse tarwiduse peale. „Aga jumalik tarkus, mis ülevalt tuleb, on esiti puhas, pärast rahuline, annab järele, on sõnawõtklik, täis halastust ja kõike head kasu, ei pea enam lugu ühest kui teisest ega ole halalik.“ Sak. 3, 17. Su-

mala linna ei saa sisse miski, mis on roojane; kõik selle elanikud peawad siin südame poolest puhtaks jaama. Kes Kristusest õpib, see tunneb üha enam wastikust hooletu ülespidamise, kõlbmatute sõnede ja ebapuhtate mõtete vastu. Kus Kristus südames elab, seal avaldub mõtete ja kummete puhtus ja peenus.

Jeesuse sõnadel: „Õndsad need, kes puhtad südamest“, on sügavam tähendus — mitte üksnes puhtad selles mõttes, mida maailm puhtuse all mõistab, waba meeletunnetest, puhas kõigist hirmudest, waba uhkusest ja enesearmastusest, alandlik, omakasupüüdmatu, lapselik.

E. G. W.

Uurimus pühapaigast

L. L. Babienko kõne ewangeeliumitöölisele.

Milleks oli pühapaik? Isjand pidi pühapaiga kaudu oma rahwa ligi olema ja ühtlasi pidi pühapaik olema ärälunastamise eettähendus.

Pühapaik koosnes eesöuest, pühast paigast ja pühimast paigast.

Üksnes preester läks pühasse paika. Keegi teine ei wõinud sinna sisse minna. Teised läksid sinna sisse ainult waimus ehk mõeldes. Rahwas teadis, et preester seal sees juutsetab. Suutsetamine kujutas püha rahwa palweid.

Kas rahwas mõistis, mis kõik see teenistus tähendas? Kõik jeda küll ei mõistnud. Nad olid jelleks liig pealiskaudsed. Neil ei olnud suurt arusaamist lunastusplaani. Kas preestrid ise mõistsid? Võib-olla ainult need, kes püüdsid sügawalt sellesse mõttesse tungida. Ja meiegi igaüks ei mõista jeda.

Mitu teenistusejärku on üldse? Te ütlete, et maapealne teenistus oli wari.

Kas maapealne pühapaik oli kolmest osast ja taewane on kahest osast?

Kui piibel räägib pühast paigast ja pühimast paigast taewas, siis kujutab eesöuet maakera. Ülempreester tähendas Kristust.

Preester tõi ohwri igapäew, hommikul ja õhtul. Preester ei saa täielikult kujutada Kristust. Ta on preester ja tall ühtlasi. Preester ei ohwerdanud ennast. Kelle eest tõi preester ohwri? Ta tõi selle kogu rahwa eest, mitte ainult nende eest, kes oma pattu tunnistasid või kes palusid ohwrit tuua. See tähendas Kristuse peale. Kas rahwas palus, et Kristus jureks nende eest? Kristus juri kõikide eest. Armastus tuleb Jumalalt. „Nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta ainusündinud Poja on annud.“

Preester tõi hommikul ohwri enne teisi. Keegi ei lugenud pattu selle ohwri peale. Kas keegi pani patud Kristuse peale? Ei, tema ise wõttis meie patud. Pärast wõisid teised tuua oma ohwrid ja tunnistada oma patud. Nii on Kristus tulnud, ja nüüd tuleme meie tema juure oma süüfoor-maga. Preester tõi sellest ohwrist ja nii wõttis ta patu enese peale. Kui preester läks pühasse paika, siis wiis ta need patud sinna. Ta pidi kandma rahwa patud. Preester oli wahemees. Nii ka Kristus.

Milline ohwer toodi oma pattude eest? Nad ei wõinud tuua talle, waid lamba, lehma, kisse, turwikese j. m. Kõik ohwrid ei tähendanud Kristust. Miks oli tarwis tuua ohwrit oma patu eest? See oli oma patu tundmiseks ja ülestunnistamiseks.

Mis walhe oli preestri ja rahwa ohwri wahel? Preester ohwerdas wõre. Üksikute inimeste ohwerd ta aga ei wiinud pühapaika. Ta waid sõi lihast.

Nasta läbi siindis see teenistus. Nasta lõpul oli pühapaiga puhastamine. Enne jeda oli pasunate puhumine. Millisele ajale wastab pasunapuhumine?

Wõeti faks sikk. Nende wahel pidi loosi heidetama. Kaks sikku esitawad kaht juhti. Loosiga tehti walhe. Kas loeti nüüd selle siku peale pattu? Ei. Nüüd ei lähe preester werega pattu sisse wiima, waid ta läheb pattu wälja tooma. Kui tuli wälja, pani patud Usajeli siku peale. Patu lõpetamine on ühefordne tegewus. Kes luges patu selle siku peale? Preester. Kristus kannab patu wälja. See sikk pidi saama rahwast lahutatud.

Mis pidi nüüd preester tegema? Riided wahetama, rahwast õnnistama.

Eesöuest wiidi wälja tapetud loomad ja põletati. Kui oli puhastus teostatud, siis tuli lehtmajade püha. See tähendab lunastatute kogunemist.

Kui keegi tahtis ohwrit tuua, siis ei wõinud ta jeda mujal teha kui pühapaiga juures. Ta pidi tunnistama ainult ühte jumalateenistust ja pühapaika. Omaenda walitud pühapaigad wiisid langusele.

Kuidas peame tänapäew kajutama pühapaiga mõtet. Pühapaik oli jumalateenistuse keskus. See oli koht, kus toimus lepitus. See oli ainus koht, seal oli preester, kes tegi lepitust. Kristus on selle wõrdkaju täide saatnud. Ta on meie lepitaja ja eestkostja. Nüüd seisame waimus selle pühapaiga juures.

Puhkama läinud

Vana-Kuuste usuühing kaotas kaks liiget. Pika ja walurikka haiguse järele läks puhkama 2. mail s. a. öde Helene Lätti, 84 aastat vana. Kadunu on wõidelnud adventões 12 aastat. Öde Ewa Silmato uinus surmale 7. augustil 88 aasta vanaduses. Vanadusest hoolimata oli ta hoolas Jumala otsija. Loodame neid kohata võitlejate ridades suurel ülestõusmishommikul. A. S.

Meie armas öde Anu Roosileht läks pika haiguse järele viimsele unele 15. augustil 61 aasta vanuses. Öde Roosileht oli meie vanemaid usuvõitlejaid; ta ristiti 1919. a. Teda leinab Suure-Jaani kogudus. Loodame teda näha õigete ülestõusmisel.

J. L.

„Ma otsin oma vendi“

1. Moos. 37, 16.

Siin jutustatakse Jakobi pojast Joosepist. Tema isa oli saanud teda wendi waatama, et ta saaks teada, kuidas nende käsi karjas käib. Ta läks kohe sõnakuulelikult teele, kuigi tal oluks põhjusi wastuleismiseks. Ta oli üsna noor ja Hebronist Sekemi oli palju maad. Ta ei teadnud, kas ta neid sealt eest leiab, wõi on nad kuhugi edasi läinud. Tal oli ka weel meeles, et wennad temale eriti heasoowlikult ei suhtunud, sest ta oli nende mõttes isa eriline pailaps ja nad kartsid teda tema unenägude pärast. Nad teadsid, et kui tema unenäod täide lähewad, siis ta pidi olema neile isandaks. Ja siiski Joosep otsis oma wendi.

Kas meie oleme oma taewajele Isale ka nõnda kuulelikud? Kas ka meis asub walmisolek oma eksiwa usuwenna otsimiseks? Kas ka meie ei otji niisugustel juhtumitel wabandusi? Onn meile, kui oleme walmis wendi otsima, aga kahju küll, kui me otsimisest loobuksime!

Katsume end läbi, kas oleme niisugusel juhtumil süüitud? Ka meie elus esineb samu juhtumeid kui Joosepi loos. Joosep oli õrnatundeline ja sõnakuulelik, teda wõis kergesti juhtida. Et Joosep jee pärast oma isale enam meeldis kui tema wennad, kes olid toored ja jumalatud, see on mõistetaw. Jakob näitas oma pojale seega oma armastust üles, et ta ostis temale peokuu. See äratas wendades tema wastu kadeduse, mille tulemuseks olid ebawennalikud tunded ja lõpuks wiha oma wenna wastu. Ta oli selle oma tegevusega wälja kutsunud. Ta oli aga ka walmis oma wiga heaks tegema. Mõtleme siin igauks oma elule ja käitumisele teistega. Wast ehk olime ka meie oma ettewaatamata tegudega teistele komistuseks. Kui see on nii, siis püüa teha mis wõid, et kõrvaldada kõik waha. Otsi oma wend üles ja püüa temale läheneda. On sinu senised püüded wiljatud, siis ära jäta järele.

Ma tean, et seda teha on raske, sest see nõuab juurt õhtrit. Me otsime meelsamini neid wendi, kes meile mõtlewad. See on mõistetaw. Jalgade pesemise korral pangem igauks ennast tähele, kas me ei lähene meelsamini sellele, kes meie meelelaadile enam sobib, ja kas selle jalgade pesemine sulle isemist wõitlust ei tekita, kes sulle mõnikord raskusi tegi? Wast ehk on selles weel meil oja „wanast inimesest“ ära wõita? Kristus ütleb Matt. 5, 46: „Sest kui teie neid armastate, kes teid armastawad, mis palga teie saate selle eest? Eks tõlnerid ka sedasama ei tee?“ Nii siis see ei ole midagi erilist, sest maailmas tehakse samuti. Meie saame seda tagasi, mis me oleme annud. Me lihtsalt wabetame asju. Kristuse soow on,

et meie armastusega wabetuse teel ei kaubitseks, waid et me ka seal armastust ilmutaksime, kus jeda tagasi saada ei ole mingit wäljarwaadet. See on Kristusele järgimine.

Kas meil on jumalik õhtrimeel? Siis me armastame ka neid wendi, kelle juures, inimlikult otjustades, „ei taju waewa näha“. Meie palgaks olgu see, et me tohime seda teha. Ürgem küsigem selle järele, kas kellegi juures „tajub waewa näha“, wõi kui kange on tee wenna siidame juure ja kas üldse minu jõupingutustel on edu. Küsime parem endalt Jumala ees, kas meil peaks olema nende suhtes wastutustunne, kes meie kõrwal taewalinna poole ruttawad. Kui meie Jumalal seda endale öelda lubame, siis me leiame peagi mõne, kelle jalad on wäsinud ja kes kipub kõrvale minema teelt. Siis me järgime temale, toetame teda ja wajaduse korral oleme isegi walmis teda kandma. Eks käinud ka Kristus meile järele, kuni ta meid leidis ja koju kandis? Müüid esineb merle wõimalus näidata, kas oleme temast õppinud!

Otsides kadunud wenda olgu sul püüwust. Ära kiirusta mõttega, et ja oled juba oma kohuse täitnud. Wõta ka selles Joosep endale eeskujuks. Tema isa jaatis ta Sekemi. Kuid wendi ei olnud enam seal. Wõni teine oleks kohe tagasi pööranud teatega, et wendi ei ole enam seal. Aga Joosep ei teinud nii. Tema otsis, kuni ta leidis. Teada saades, et nad olid läinud Dootani, ta oli kohe walmis sinna minema. Ta ei pannud mingit waewa raskeks otsides oma wendi; ta tahtis seega näidata, et ta neid armastas. Jeesus tahtis seda meile meele tuletada, sest ta ütleb: „Ja kui keegi hind sunnib ühte miili käima, siis mine temaga kats.“ Matt. 5, 41. Rooma sõduril oli tol ajal teatud ametlikudel reisirudel õigus iga wastutulejat sundida teatud maa tema pakke kandma. Ta oli kohustatud ühe miili kaasa minema, ja siis ta oli waba. Kaugemale kaasa minna oli tema poolt wabatahtlik teene. Sel näitel on meie waimuliku elu kohta suur tähendus. Esimene miil käia on meie kohus. Selle me ka läheme, sest olles kristlased me tahame järgida piiblikkudele nõuetele. Ka sunnib meid selleks teatud kombuljemõiste ja kord koguduses. Aga kuidas see tuleb, et nii sagedasti esimese kohustusliku miili ära käimise järele meie ei näe mingit tagajärge? Wast on põhjuseks see, et kõne all olew isik tahaks enne meeleldi näha, kas ta oled walmis ka järgmist miili, jeda armastuse miili, käima. Esimese miili käimisel on maffew: ma pean, aga teise juures: ma tahan. Olles kristlane ma ei pea leppima kohusetäitmise põhimõttega, et selle järele wabaneda wenna koormast nii kaua, kui ma temas weel waimuliku elu sädet märkan.

wivad, et nende täielikumale pühitsuselule jõudmise pärast palvetataks. Niisugune püstitõusmine on juba omaette tunnistuseandmine. Nii mõndagi raskustega võitlewat hinge võib seega aidata.

Meie koosolekud peaksid olema enam waimulikud. Need ei peaks mitte ainult ilusaks väliseks vormiks kujunema. Need peawad jaama õnnis-
tusallikaks kõigile.

R. Pansegrau.

Kümnis

Siidu esimeeste, jutlustajate, kogudusewanemate ja diakonite vastutus.

„Baljud (Ühendriikide) liitude esimehed ei täida korralikult oma kohustusi sellega, et nad ei jälgi kogudusewanemate ja diakonite tööd hoolitsemises selle eest, et kümnis laekuks ustawat. Liitude esimehed, täitke oma ülesanded; ärge rääkige oma sõnu, waid öelge: „Nii ütleb Issand“! Koguduse wanemad, tehke oma tööd. Külastage inimesi majast-majja, et Jumala asi poleks leige jelles tähtsas asjas, mis toob kaasa suure õnnistuse või suure needuse. Sga mees, kes võib te-
kuulutust meie kogudustele, peab täitma oma kohustusi hoiatamises, kasvatamises ja noomimises. Kohustuse hooletussejätmine, mis on Jumalalt röövimine, tähendab needust süüdlasele.“ („Testimonies to Ministers“, lk. 305—7.)

„Baligu kogudused karjaseid ja wanemaid, kes on pühendumud Issandale Teesusele, ja waadaku need mehed selle järele, et walitaks ametnikke, kes teeks korralikult oma töö kümnise kogumises. Kui karjased näiwad eba kohased olewat oma ülesannete täitmisele, kui nad pole wõimelised näitama kogudusele selle tagasitoomise tähtsust Jumalale, mis Tema kuulub, kui nad ei hoolitse selle eest, et nendele alluwad ametnikud oleksid ustawad ja et kümnis laekuks korralikult, nad on häwingu lähel. Nad jätawad hooletusse asja, mis toob endaga kaasa kas õnnistuse või needuse kogudusele. Neid peaks wabastatama oma kohustust ja peaks proowitama teisi mehi. Issanda käskjalad peaksid hoolitsema selle eest, et Tema nõuded oleksid koguduse poolt ustawat täidetud.“ („Review and Herald“ iisa, 1. detf. 1866. a.)

„Jumal ei pea neid süütuks, kes pole kõl-
likud oma ülesannete täitmisel, mis Tema neilt nõuab — waadata selle järgi, et kogudust hoitaks terve ja tugew waimulikult, ning teha oma töö, lubades mitte mingisugusel hooletusel aset leida, mis tooks ühwardama needuse Tema rahwale. Needus on lubatud saata kõigile, kes hoiawad kümnist tagasi.“ („Testimonies to Ministers“, lk. 307.)

„Lihtne ja otsekohene tunnistus peab elama koguduses, või muidu Jumala needus tuleb kindlasti Tema rahwa peale, nagu sündis wanas Iisraelis nende patu pärast. Jumal peab oma

rahwast kui temwikut wastutawaks pattude eest, mis esinewad ühkiisikuil. Kui juhid on hooletud wigade ottsimisel, mis toowad Jumala pahameele koguduse temwikule, siis nad muutuwad wastutawateks nende pattude eest. Kui esineks teatud juhtum nagu Afanil, siis leiduks palju neid, kes süüdistaksid isikuid, kes Joošuale jarnaselt ottsiwad pahet, öeldes, et wiimased omawad öelat, wigade ottsimise waimu. Jumalaga ei wõi naljatada. Tema hoiatusi ei tohi jätta tähele panemata, nagu seda tegi mingi wastupanew rahwas.“ („Testimonies“, 3, lk. 269. 270.)

„Jutlustajatel on wastutus.

Nendel, kes lähewad wälja jutlustajatena, la-
sub pühalik wastutus, mis on imestatawalt hooletusse jäetud. . . On olemas suur wajadus juba-
tuse järele kohustuste ja ülesannete suhtes Ju-
mala töös, eriti aga aujas kümniseamismises.

Siglane nõudmine.

Kindlatel ajawahemikkudel katjuti läbi rah-
wast, et näha, kas nad on ustawat pidanud oma
töotusi või mitte, et sellega jäilitada seaduse puh-
tust.

Üksikud sündametunnistusega liikmed andsid ta-
gasi Jumalale ühe kolmandiku kogu oma sisse-
tulekust usuliste hurvide ja ka waeste heaks. Sel-
lised nõuded polnud mitte erilisel rahwaklassil,
waid kõikidelt, olles määratud igarihele proport-
sioonset tema omandustele. Nende süstemaati-
liste ja regulaarsete annete kõrwal leidus weel
erilisi asju, mis nõudsid wabatahtlikke ohwreid,
nagu koguduse telgi ehitamine kõrwes ja templi
püstitamine Jeruusalemas. Sellised nõuded
esitati Jumala poolt rahwa kasu pärast ja
ka Tema teenistuse jäilitamiseks.“ („Testimo-
nies“, 4., lk. 467.)

*

Minu töotus.

Wõtnud wastu Kristuse oma isiklikuks Õn-
nistegeijaks, ma heameelega pühendan enda ja
kõik mis mul on, teenimiseks, et wiia Lunastuse
õnnistusi teistele.

Tunnistades Jumalat kõigi asjade omani-
kuseks ja ülalpidajaks ma pean oma kristlikuks ko-
huseks ja eesõiguseks anda temale, koguduse kasja-
pidaja kaudu, ausa kümnise kõigist oma sissetule-
kust.

Üks Jssand

Jeesus on inimkonna juhtimiseks üles seadnud kaugeleulatavad põhimõtted. Üks neist on: „Ükski ei või kahte ihandat teenida.“ Teine on: „Andke Jumalale, mis Jumala kohus, ja keisrile, mis keisri kohus.“

Aga kas pole Jumal ja keiser kaks ihandat? Kas inimene võib siis kahte ihandat teenida? Paulus vastab sellele küsimusele kirjas roomlastele. Keiser on Jumala julane, ja olles Jõnakuulekad talle, me õieti teenime ühte suurt Issandat. Paulus kirjutab: „Aga hing heitku ülemate alla, kellel kõige ülem meelevald on, sest ülemaid ei ole muudu kui Jumalast; aga kes ülemad on, need on Jumalast seatud. Kes müüb ülemate vastu paneb, see paneb Jumala seaduste vastu.“ (Rooma 13, 1—2.)

Inimene, kes tunneb Jumalat, on enam truud keisri vastu, kui see, kes Jumalat ei tunne. Harilik kodanik kuulab keisri sõna, sest ta kardab: kristlane kuulab seepärast, et ta armastab Jumalat.

Harilik inimene maksab maks seepärast, et ta peab; keiser paneb ametnikud tööle maks koguma ja neile on antud võim karistada, kui keegi loobub maksimast. Kristlane maksab maksud, sest ta armastab Jumalat ja toetab iga võimu, mis on seatud Jumalast. Kui keegi kristlane loobub maksu maksimast, siis ta jüdametunnistus waewab teda. „Seepärast“, kirjutab Paulus, „makske ka maks; sest nemad on Jumala teenrid.“ „Mispärast te peate olema alamad, mitte ainult waltitje päraat, waid ka jüdametunnistuse päraat.“

See jüdamlik kuulokus wõimude wasta on

käatud ewangeeliumi poolt. Kristlane, kes teenib jüdametunnistusega keisrit, peaks olema palju parem alam kui see, kes on hoolikas käatude täitmisel seepärast, et keisri silm teda waltwab. Samal põhimõttel kristlane peaks olema parem tööline oma tööandjale kui mees, kes töötab ainult palga päraat. Kristlane teenib oma ihandat Kristuse päraat ja teda pole tarwis waltwata, sest ta teenib nii inimkalt ja ustawalt nagu oleks ta töötamas Kristuse enese heaks. Paulus kirjutab: „Julased, olge Jõnakuuleksid oma liha poolest ihandate wasta, kartuse ja wäriemiseega, jüdametunnistuses, nagu Kristusele; mitte ainult silma ees, nagu meelitajad, waid nagu Kristuse julased täites Jumala tahtmist jüdamest; heas tahtlikus teenimises, nagu Issandale ja mitte inimestele, teades, et mis head inimene teeb, ta saab taju Issanda käest, ükskõik kas ta on ori wõi waba mees.“

Müüd on selge, et mees, kes kardab Jumalat ja teeb seda, mis Piibel käseb, on parim alam keisrile ja parim tööline tööandjale. Kui keiser tahaks häwitada inimese usku Jumalasse, ta teeks enda wasta wäga rumala teo; kõige tarngem asi oleks julgustada inimese usaldust ja truudalamslikust Jumala wasta, sest jelle läbi keiser kindlustaks enesele siira ja usaldawa teenistuse. Sama on maksew ka tööandja kohta. Ta peaks kõigi wõimalikkude abinõudega julgustama oma julaseid, et need oleksid kõiksied kristlased. Ta ei peaks tegema mingisuguseid takistusi nende usuasjus, sest jelle usu mõju all ta saab parema teenistuse.

Jumala hoolekanne

Münnisest ma teadsin juba warem, aga ei mõistnud jelle õiget tähendust enne kui olin täielikult annud oma jüdametunnistuse Issandale.

Kõbe usuelu algul oli mul läbikatsumine, mis kinnitas minu usku nii, et ma ei saa seda iialgi unustada.

Ma olin haige ja mul tuli käia rawimas. Raha kulus wiimise sendini läbi, ja mul ei olnud kedagi, kellelt oleksin wõinud paluda abi. Mul oli aga weel hoiufarbis kümniweraha, ja mul tuli kiwsatustlik mõte seda kasutada ja hiljem tagasi makssta. Siiski õhustasin, et maksan ära kümniweraha ja panen lootuse Jumala peale.

Kujutlege minu rõõmu, kui jamaal õhtul tuli keegi külaline, kes ilma küsimata ja mõjutamata

andis mulle summa raha, nimetades, et mulle wõib-olla läheb seda tarwis. Sellele järgnes hiljem häid wõimalusi töö alal.

Mina ja minu abikaasa oleme saanud tunda Jumala hoolitust, ja ma wõin tunnistada mitmetest kordadest, millal Jumal on kuulnud meie palwet. Jumalal on teed ja plaanid, mida meie ei tea.

L. W.

Malakia läbi Jumal andis oma rahwale tungiwa üleskutse: „Tooge kõik kümnis warandusekotta, et wõiks olla toidust minu kojast, ja proowige jeeläbi mind, ütleb wägede Jehoowa, kas ma ei wõta siis teile taewaluukisid lahti teha ja teile õnnistust üsirikkalikult wälja puistata.“

Mal. 3, 10.

Ülevaade meie usuteadusekooli tegevusest

Meie usuteadusekool pidas oma aastapäeva 20. septembril, mis puhul korraldati aktus Merepuiestee palkvelas. Esimesena kõneles liidu esimene E. Mägi, kes võttis oma kõne aluseks Bühatinja sõnad „Eben=eser — siamaani on Jehoova meid aidanud.“ Meie kool on töötanud juba viis aastat, ja sellest kolm aastat usuteadusekooli nime all. Me oleme töötanud kitsastes ruumides. Meie kooli esindavad õpilased ja õpetajad, aga mitte nägus maja. Kool on võinud olla ülal peetud. Selleks on meie kaasvõitlejad kaasa aidanud. Edasi koolijuhataja R. Winglas andis ülevaate meie tegevusest hariduse alal. Ta märkis selle kohta järgmist:

Advent=rahvas paneb suurt rõhku oma laste igapäevasele haridusele. Selleks otstarbeks ta peab üleväl kooli kogu maailmas. Meis õppeasutustes püütakse lapsi kasvatada ka usuliselt. Koolieas jõudustab lapse usulist arengut kõige suuremal määral see, kui vanemad töötavad kooliga käsi käes. See on võimalik meie oma koolide kaudu, kus valitsevad jamad põhimõtted, mis advent=peretöös on.

Balti riikides tegid advent=uslikud haridustööga algust 1923. aastal. Nimetatud aastal algas õppetöö Balti Uniooni Misjonikoolis Susehenhofis Riia lähedal. Selles koolis õppisid ka meie advent=noored. 1927. aastal moodustati nimetatud misjonikooli juure eesti osakond, mis hõlbustas kõigiti meie noorte õppetööd. Selline eesti osakond tegutses Advent Misjoni Seminaris (endises Balti Uniooni Misjonikoolis) kuni 1935. aasta kevadeni.

Ühistegevuseks Tallinnas 1935. a. võeti vastu järgmine otsus, mis tähendab misjonikooli asutamist Eestis: „Kuna adventkogudus Eestis on kasvanud lihtmete arvult üle 1900, sellede seas on palju õppehulki ja andekaid noori ja kuna Jumala töö Eestis vajab kristliku haridusega noori jõude ja kuna Eesti osakond Riia misjoniseminaris lihtvideeriti, mille tõttu praegu koolikäivate õpilaste õppimine katkestati, siis otsustame: 1) et juba 1935/36. kooliaastal hakataks peale Eesti misjonikooliga Tallinnas, Merepuiesteel 14-a, umbes 15 õpilasega.“ Sama aasta sügisel 28. oktoobril oli kooli avamiskoosolek. Sellest koosolekust võtsid osa direktori ja Balti uniooni esindajad, meie koguduste liidu nõukogu ja hulk Tallinna koguduste liikmeid.

Esimene õppeaasta algas 22 õpilasega. Osa neist oli enne õppinud misjoniseminaris Susehenhofis ning jatkasid õjutatud Eesti misjonikoolis oma õppetööd, teise osa õpilaskonnast moodustasid enamuses Tallinna koguduse noored, kellel suure-

malt jaolt oli keskkooli haridus. Vastavalt õpilaste vajadustele registreeriti meie misjonikooli esialgu Advent=usühingute Usuteaduslike Kursuste nime all, ja õpetati usuteaduslike aineid ja eraviisiliselt ka keskkooli õppeaineid. Kooli ruumidena kasutati Merepuiestee kiriku wäikesi saale. Tunnid peeti õhtupoolikul kella 2—7. Õppeaasta lõpuks oli kooli koosseisu jäänud 19 õpilast, neist esimeses klassis 7 ja teises 12.

Teine õppeaasta meie misjonikoolis algas 12. oktoobril 1936. a. Nimetatud aastal hakkas kool tegutsema kolme klassiga, milles oli kokku 25 õpilast. Teine õppeaasta omab erilist tähtsust selle poolest, et koolil olid esimesed lõpetajad. Üksteist õpilast lõpetas vastavate katsete sooritamisega misjonikooli kolmeaastase kätva ulatuse. Neli tolleaegseist lõpetajast oli alustanud õppimist juba Riia misjoniseminaris, teised seitse olid õppinud warem meie kodumaal keskkoolides koolis. Selle tõttu oli neil võimalik lõpetada kool kahe aasta jooksul.

1937. aastal otsustati meie misjonikooli registreerida Advent=usühingute Usuteaduse Kooli nime all. Meie liidu sellekohasele palwetele wastati Haridusministeeriumi poolt jaatavalt ning lubati 1. aug. 1937. a. arvada era=usuteaduskool. Kooli õppekavadeks võeti ametlike reaalkooli õppekavad. Peale keskkooli õppeainete õpetati endiselt usuteaduslike aineid.

Kool tähistas oma õppetöö algust wainuliku aktusega 20. sept. Merepuiestee palkvelas. Kohal viibis koolipere ja arwufas hulk koguduseliikmeid ja lastewanemaid.

Klasside jaoks saadi vastawad ruumid liidu büroo ruumidest ja noortesaalist Merepuiestee kirikus. Õpilasi oli õppeaasta algul 26. Õppeaasta lõppes 27. mail 1938. a. Õppeaasta lõpul kool saatis ellu teise lõpetajate lennu, kuhu kuulus 5 õpilast. Kuna kool aga täielise kooli nime all oli töötama hakkanud, siis loeti neid lõpetajaid siiski kui Advent=usühingute Usuteaduse Kooli esimene lend. Nimetatud lennust sooritas kolm õpilast eksamid Tallinna riiklikus eksamimisjonis ning omandasid ametliku keskkooli lõputunnistuse.

Teisel kooliaastal, tegelikult neljandal, kaasa arwates ka kursuseaastad, algas õppetöö 15. septembril 1938. a. 36 õpilasega. Kuus õpilast lõpetas 1939. a. kevadel kooli kursuse. Wiis neist asus riiklike eksamite sooritamisele, millega nad jõuavad walmis 1940. a. jaanuaris.

Käesolewal kooliaastal algas õppetöö 28. augustil. Õpilasi oli töö algul kolmes klassis kokku 38.

Taanis peetud noorte kongressist

Põhja-Euroopa noorte kongress toimus käesoleval aastal Taanis, Wejlesfjordi misjonikoolis 9.—14. augustil. Gestist kawatšesid osa võtma sõita palju noori, kahjuks sõidukulud olid küllaltki suured, tulles isikule umbes 70 krooni; kogu reis seega 100 krooni ümber. Et aidata kanda osagi sõidukulusid, sellets andsid liit, kogudused ja noorte osakonnad sõitjatele toetusi. Seega õnnestus sõit 17 noorhoo-osakonna liikmele.

Taani kongress taotles suuri eesmärke. Kavas oli noorte kui junioride töö põhjalik käsitlemine. Sõitjad pidid olema juba teadlikud noored, kes pidid olema lõpetanud junioride kõrgema astme, kamraadi, kursused. Seega võisid nad ka olla teadlikud kongressi töös. Kamraadi katse sooritamisel oli juba ülevaade ka kogu meie junioride tööle ühes uusimate nõuetega.

Nende nõuete täitmiseks asuti hoogsale kongressi eeltööle. Eriti põhjalikult toimus õppetöö Tallinnas, kuna siit ka suurem osa sõitjaid oli. Waatamata kiirele tööajale peeti õppekoosolek igal nädalal. Muuhulgas õpiti siin peale piiblainete ka esmaabi, raamatupidamist, kirikirja j. m. Tööd oli nii palju, et viimased eksamid sooritati alles laeval.

Sõitu algasime a/l. „Ruhno'ga“ Tallinna sadamast 5. augustil s. a. ja jõudsimme õnnelikuna miljonlinna Kopenhaageni sadamasse 7. augusti hilisõhtul. Nagu teame, asub Kopenhaagen juurel Seelandi saarel, kongressi asupaik aga Niiti poolsaarel, seega pidime reisima veel üle kahe saare, et jõuda mannermaale.

Wejlesfjordi misjonikool asub just sügavasti maasse tunginva fjordi kaldal.

Uvamispäevaks oli saabunud osavõtjaid kümnest rahvusest umbes 400 elurõõmsa, õnneliku noore näol. Võisime seal kohata meie sõsaraid ja veljesid Soomest, samuti Poolast ja Leedust. Olid kohal ka Skandinaavia kolme rahvuse esindajad, isegi Island oli esindatud; samuti muidugi ka Inglismaa ja Ameerika.

Rõõm oli näha kõigi nende maade noori üles tõusvat ning kiitvat taeva ja maa Loojat igaüks oma keeles. Väga liigutav oli, kui wanem wend, kes juba 84 aastat wana, tõusis üles ja tuletas meele aega, kus tema tõe juure tulemisel oli waid 6000—7000 adventisti, käesolew filmapilk aga annab juba eelmaitte taewasest kogunemisest.

Külalisi kongressil oli rohkesti. General Konwerents oli esindatud kolme wenna läbi: Dohs,

Leesdale ja Olsen. Neist kõigeim kaju oli wend Dohs, kellel igas olukorras ja küsimuses oli oma nõuandeid. Kongressil oli väga palju pühenduslõiku ja piibliuurimuslõiku osa, kus eriti silma paistis noorte otsekohene andumine Jumalale. Sundimatult tõusti üksteise järele üles ja räägiti oma ilusamad südametunded oma Jumalale. Ka akadeemiline noorjugu tõendas seal, et nad seisawad jumaliku kufumise õigel kõrgusel. Siida läks hoojaks ja salajane piisar ilmus wägisi laulele kõike heda head waimu nähes.

Kõige selle juures leiti aga siiski weel aega kolmeks kongressi istungiks päewas. Noorte probleemide ja aktuaalsete küsimuste lahendamine oli antud juuremalt osalt noorte eneste kättesse ja, nagu tähendas kongressi isa w. Bartlett, ei saanud ta selles asjas petetud. Igale noorele oli antud kõnelemiseks 3—5 minutit. Ja istungid tõendasid, et iga esineja oli oma osa põhjalikult järele mõelnud ja kaalunud. Nii töötati läbi kogu junioride ja noorte töö — nende õppeained ja wahendid, anti praktilisi juhatusi õpetamisel jne.

Peale selle oli kawas weel määrased küsimused nagu wiisakus noorte elus, noorte omawahelised suhted, armastus, abielu jne. Kõik need probleemid leidsid asjalõiku, tõsist ja pühalikku käsitlust.

Runa keeli oli palju, siis tõlgiti puldis kahes keeles: inglise ja taani; iga rahvusgrupp muretjes endale kohapeal tõlkimiseks eri tõlgi.

Kõige selle töö juures jaadi siiski aga ka mahti suplemiseks ja kehalisteks harjutusteks. Muude hulgas demonstreeriti wetelpäästet ja kunstliku hingamise tegemist.

Et töö kõigiti korrapäraselt ja wiperusteta läheks, selleks oli moodustatud noortest nõukogud, kes hoolitsesid kongressi hea käekäigu eest. Seal oli näiteks poodiumi-, muusika-, korrajne. nõukogud. Samuti moodustas iga unioon ajutise nõukogu, kes koostas järgneva neliaastaku kawa oma unioonis ja kongressi lõpul esitati need kavad kongressile.

Nõnda möödusid need mõned päewad nagu unenägu ja warsti pidime jälle lahuma. Meeleolu tõusis haritõppu wiimasel õhtul, kui wõtiti koos lõksetulel suure mäe otsas. Seal wäljendamine oma tänu juhtidele.

Kongressist jäi unustamata mälestus ja ta täitis meie lootused rohkem kui me oskasime ette kujutada.

W. Wirjalu.

Misjonipõllud

Andekad tütarlapsed Aafrikas.

Aafrika on annud nii mõnegi andeka poisi ja tüdrukut. Paljud meie noored õbrad siin on tulewajad kangelased ja wõitlejad Jeesuse poolt. Me imestame, millised talendid siin on. Ma jutustan jellest.

Sanni on paganlike wanemate laps. Ta weetis oma esimesed aastad lihes kõrwalises ja wiletsas külas. Tema õpetati kõiki oma suguwõsa kumbeid ja harkumusi. Hiljem wõttis tema tädi teda enda juure ja tal oli seal parem olukord. Ta pandi kriklikku kooli. Piiblijed lood meeldisid temale wäga. Ta õppis ka mõistma Jumala headust, et ta kuuleb palweid ja on walmis aitama. Ta mõistis, et tema kodukülas kummardatakse ebajumalat, kes ei wõi kedagi juhatada ega õpetada. Sanni mõtles alati oma emale, kes oli oma ebajumala jumaluses nii weendunud. Tema süda sai rahutuks, kui ta mõtles, et tema ema ei saa kord olema kõigewägewama ärawalitute hulgas. See mure wiis teda jälle wanemate koju. Imekspandawa waimujõuga kuulutas see laps siin ewangeeliumi ja näitas emale tema ebajumalate wõimetust. Kuid ema ei tahtnud midagi kuulda. Aafrikas on see wiisiks, et wanemad ei wõta tütrelt vastu mingit nõuanet ega õpetust. Ümberpöördukt pidi see olema. Ja mis wanemad heaks pidasid, jellest ei pidanud lapsed lahkuma.

Sanni oli wäga pettunud. Mis pidi ta tegema, et ema weenda? Ta oli ju weel nii noor! Uha uued mõtted tõkkisid temal, kuid kõik näis olewat asjatu. Keegi ei tahtnud wäikest Sannit kuulda. Ta aga ei jätnud järele ega muutunud kannatamatuks. Ta tahtis oma omastele tõendada, et nende jumal on eluta. Pimedal ööl hüüis ta jumalafuju juure ja tegi ta karki. Hommikul leidsid neegrid oma jumala abitult ja purustatult põrandal. Aga nad walmistasid uue jumala ja keelasid walju ahwardusega Sannit seda tegu kordamast.

Järgmisel ööl oli nende ebajumal jällegi wigastatud. Näid teatati kiriteost külastu-nikule. Sanni pidi ennast kaitsma. Ta astus kartmatult rahwa ette ja rääkis neile tõelise Jumalast. Ta rääkis neile ka juhtumist Eliaist ja Paali prohwetitest.

Külaelanikud said järgawasti mõjutatud lapse kõnest. Nad tõotasid ebajumalat mitte enam üles seada. Nad otsustasid ehitada wäikese majakese, kus nad tahtsid teenida ja austada elawat Jumalat.

Sanni on nüüd jällegi meie tütarlastekoolis. Ta rõõmustab meid kõiki oma tarkuse ja edasijõudmisega. Kõiges, mis ta teeb, näitab ta oja-

wust ja wiisitvust. Tema footw on saada õpetajaks ja rahwast õpetada ning armuõpetuse walgust wiia paljudesse pimedatesse onnidesse.

A. Nufa,

Sierra-Leone misjonipõllu sekretär-kasjapidaja.

Loeng 7. oktoobril.

Ülewaade.

Käesolewaga algame jällegi uut loengute seeriat misjonipõldudest. Me waatleme Lõuna-Aasia diiwisjoni misjonipõldusid, kuhu kuulub India, Birma, Tseilon, Afganistan ja teised maad. Selles maa-alal elab umbes 400 miljonit inimest, kelledest 90 miljonit on muhameedlased ja 240 miljonit on hindud. Kõndel maadel on wiimasel ajal toimunud suure poliitilised ja usulised muutused. Üksed on arwatud armuõpetuse kuulutamiseks. Meil on seal alles 123 kogudust umbes 6000 ristitud liikmega, kuid meil on 13.210 oja-wõtjat 359 hingamispäewakoolis. Ewangeeliumitöö edeneb hästi. Kõik laie oletada, et seal wõib saada tehtud weel suurem töö. Suurim wajadus sellel maa-alal tema paljude miljonite inimestega ja 225 keelega on pärismaalastest ewangelistide koolitamine ja kirjanduse lewitamine. Kirjandusewangelistide tegewus on ras-kendatud keega, et wõrdlemisi palju inimesi ei oska lugeda, hiiski on k. ewangelistid wõinud 14 keeles wälja antud kirjandusega nii mõndagi hinge teenida. Tuhanded külad ei ole weel kuulnud kuulutust Kristuse jälletulekust, hiiski põld on walmis lõikuseks. Sellepärast mõelgem selle suure maa-ala ja tema wajaduste peale ja palu-gem Jumalat, et ta oma Waimu läbi wiiks töö wõidule!

M. C. Wilson,

Lõuna-Aasia diiwisjoni esimees.

Loeng 14. oktoobril.

India muutub.

Indias toimuvad suure usulised ja poliitilised muutused. Poliitilised muutused olenewad muutunud juhtumiseft endistele kommetele. Mõningad usundid Lõuna-Aasias ühendawad pühaduse waesusega. Seetõttu wõib igal pool näha, kuidas „pühad“ inimesed leiba kerjavad. Burmas wõib näha buddha preestreit juba hommikul wara kooftreist wäljumas ja kerjama minemas. Seda kerjamist ei pane keegi pahaks. Wastupidi, usklike on wõimalus sellega teenida.

Nüüd aga hakatakse teijiti waatama pühadusele ja waesusele. Indulased panewad tähele, et rikkad peetakse lugu ja rikkad jõuawad elus edasi.

Selle tagajärjel on suur poliitiline partei, kes püüab majanduslikku seisukorda parandada.

Ka usuline elu muutub. Seda selgitab järgmine juhtum. Meie evangeeliumitöölise grupp pidas suure koosoleku. Koosoleku lõpul tulevad mõned suursugused hindud meie jutlustajate juure ja kutsuvad neid ühe advokaadi koju. Meie vennad võtsid kutsu vastu. Nende külastuse puhul kaeti ka neile laud. Seal seletas see härra, et ta räägib suure hulga inimeste nimel. Nad on otjastanud pöörata helja hinduismile. Nad palusid meid, et me neile õpetaksime ristiusku adventistide waate kohaselt.

Rahvas muudab oma juhtumist hinduismise, millest ta nii kaua on finni pidanud. Ja siin esinevate võimaluste puhul on meil tarvis rohkem faastöölisi armuõpetuse kuulutamiseks.

A. E. Nelson.

Loeng 21. oktoobril.

Bärismaalase loo.

Ma olin hiljuti reisul Telugu piirkonnas, kus me oleme töötanud juba 26 aastat. Praegu on meil sel põllul 40 hingamispäevakooli ja 1597 liiget. Nuzvid'es on meil hästi sijustatud haigla dr. Semmensi juhatusel. Marjapuris on meil kõrgem kool, mida juhatab wend Hansen, kes on ka misjonipõllu esimees. Meil on ka mõningaid külakooli. Peale nende wendade, kes meie asutustes töötavad, on meil üheksa jutlustajat, kes oma kogu aja kuulutustööle pühendavad. Need üheksa peavad 25 miljonile Telugus kuulutust kuulutama. Kaks neist jutlustajast on ülikooliharidusega. Teised on saanud vähema hariduse. Mõningad töötavad noored lõpetavad meie kooli, aga meil ei ole wahendeid, et neid tööle võtta. Siin on weel väga palju inimesi, kes ei ole weel kuulnud kuulutust, isegi seal mitte, kus me oleme juba töötanud. Mandapetas, kus meil on kõige rohkem liikmeid kui kusil mujal sellel põllul, on meil koosoleku ruumiks omm palmilehtedest katusega. Meil ei ole võimalik midagi paremat muretseda. Umbes nii on lugu peaaegu igal pool „töötatud“ maa-aladel.

Lõuna-Asia diviisjonis on meil 359 hingamispäevakooli, kus on 13 210 liiget, kes õpivad viieteistkümmes keeles. Tõesti, lõikus on suur, kuid wähe on töölisi. Kui väga südamel peal on minule kui selle maa pojale, et oma rahwale pakuda evangeeliumi tundmist, võiksite teie aimata alles siis, kui te oleksite tuttavad siinsete olufordadega.

Me peame tingimata saatma misjonäre töötamata maa-aladele ja omandama võimaluse koolist tulevad noored tööle võtta. Ka koolid ise peavad saama sisseseadetelt täiendatud, et õppetöö oleks edukam.

E. D. Thomas,

Lõuna-Asia diviisjoni h.-p.-l. sekretär.

Loeng 28. oktoobril.

Meie kirjanusewangelisatsioon.

Töötamata maa-ala Lõuna-Asia diviisjonis on väga suur. Siin on maailma kõige kõrgemad mäeahelikud ja kõige suuremad lausmaad. Nii-sugusel maal on kirjanusewangelisatsioon tõesti pioneeritöö. Aga me teame läbieludest, et selle töö läbi on tehtud juba suur töö. Ta avab teed weel töötamata maa-aladel. Evangeeliumikuulustust sijaldatawad lehed võivad korda saata rohkem kui jutlustaja või arst suudab teha, sest need ei pääse igale poole. Aga kirjatööd leiavad teed inimeste kätte ja südamete juure. Ükski katse ei ole küllalt tugev ja ükski wale küllalt kõrge, mida need waitjed tunnistajad ei suudaks ära võita.

Kirjanusewangelisatsiooni läbi ei saa inimesed üksnes hoiatatud ja päästetud, waid see töö peab ka end ise üllawal. Inimesed matkavad kirjanuse eest, mida nad saavad. Sel teel on võimalik, et need selle töö peavad ülal, kelle jaoks töötatakse, ja selle töö läbi inimesed saavad kuulutusega tuttawaks ja mõtavad selle vastu. Niisiis kui me siin kirjanustööd toetame, siis me aitame ettevõtet iseennast aitama.

Meil on siin üsna eeskujulik kirjanusladu, mis igatahes võib kolm korda rohkem kirjanust wälja anda kui seda praegu antakse.

Siin ei ole poliitilisi, majanduslikke ega muid seadusi, mis keelaksid masinaid isegi 20 tundi ööpäewas jooksmas. Praegu me trükkime neljateistkümmes keeles, mis on peakeeled sellel misjonipõllul, ja selle kirjanusega peame minema 370 miljoni inimese juure linnades ja küladel. Paljudel neist inimestest on igati suurema tundmise järele.

Enamik inimesi sellel maal mõtlewad elusjaladuste üle järele. Kui nad ei pea väga raskesti oma elu ülalpidamise jaoks töötama, siis nad pühendavad väga palju tähelepanu waimsele ja waimulikele asjadele. Nad tulewad tänawatel või platsidel või mujal õhtuti kokku ja räägivad või kuulawad ettelugemist. Nad armastavad rahu ja soowitavad hingetoitu. Nad tunnewad suurt huvi evangeeliumi vastu, ükskõik millisel viisil seda neile tuuakse. Millised võimalused on siin trükitud sõnale!

Töötamata maa-alad Indias, Burmas, Seilonis valmistawad meie wendadele suurt muret. Nad tahaksid nii väga, et ka neile inimestele saaks kuulutatud evangeeliumi. Seepärast palvetagem selle pärast, et Issand muretseks võimalusi saata rohkem misjonäre nendesse maadesse.

R. B. Thurber.

Koguduse kord

Adventistide põhiõpetused

Seitsmenda-päeva-adventistidel on kindlad põhitõed, millest esitame siin tähtsamad osad koos kirjakohtadega, millele nad on rajatud:

1. Vana ja Uue Testamendi Pühakiri on sisendatud Jumala poolt, sisaldab täieliku ilmuse tema tahtest inimestele ja on usu ning elu ainus eksimatu seadus. 2. Tim. 3, 15—17.

2. Jumal või Kolmainus koosneb Igavesest Isast, isiklikust, vaimsest Olevusest, kes on kõige vägevam, kõikjal olev, kõike teadev, lõpmatu armastuses ja tarkuses; Issandast Jeesusest Kristusest, igavese Isa Pojast, kelle läbi kõik asjad on loodud ja kelle läbi viiakse täide päästetud hulga õndsakssaamine; Pühast Vaimust, kes on suur uuestisünnitav vägi päästmistões. Matt. 28, 19.

3. Jeesus Kristus on samuti Jumal, omades sama iseloomu ja omaduse, kui on Igavesel Isal. Jättes maha oma jumaliku loomuse, ta võttis endale inim perekonna loomuse, elas maa peal kui inimene, näitas oma eluga kui meie eeskuju õiguse põhimõtteid, teostas oma ligiolekust Jumalaga palju vägevaid imetegusid, suri meie pattude pärast ristil, äratati surmast ja võeti üles Isa juure, kus ta elab igavesti, tehes palveid meie eest. Joh. 1, 1. 14; Eebr. 2, 9. 18; 8, 1. 2; 4, 14—16; 7, 25.

4. Iga inimene, kes tahab saada õndsaks, peab läbi elama uuestisünni; see tähendab täielikku elu ja iseloomu muutust Jumala uuestiloova väe läbi ja usust Issandasse Jeesusesse Kristusesse. Joh. 3, 16. Matt. 18, 3; Ap. 2, 37—39.

5. Ristimine on kristliku koguduse korraldus ja peab järgnema meelearandusele ja pattude andekssaamisele. Selles näitlikus teos avaldub usk surmas, mahamatmises ja ülestõusmises Kristusesse. Õige ristimise vorm on vee alla vajutamine. Room. 6, 1—6; Apt. 16, 30—33.

6. Jumala tahe inimese kõlbelise taseme suhtes on koondatud tema kümnesse käsku; need on suured kõlbelised muudetamatud eeskirjad, mis on kehtivad kõikidele inimestele kõigil aegadel. 2. Moos. 20, 1—17.

7. Neljas käsk nendes muudetamatutes käskudes nõuab seitsmenda päeva hingamispäeva pühitsemist. See püha korraldus on samal ajal loomise mälestus ja pühitsuse tunnus, tunnus usklikele hingamisest oma ajalikest tegevustest ja sissepääsust hingamisse, mida Jeesus on töotanud neile, kes tulevad tema juure. 1. Moos. 2, 1—3; 2. Moos. 20, 8—11; 31, 12—17; Eebr. 4, 1—10.

8. Kümme käsku näitavad pattu, mille palk on surm. Käsk ei saa päästa üleastujat patust, ega anda jõudu patust hoidumiseks. Lõputus armastuses ja halastuses määras Jumal tee, mille läbi seda saavutada. Jumal seadis vahe-mehe, Kristuse, kes oli õige, surema inimese asemel, tehes seda, kes ühestki patust ei teadnud, meie eest patuohvriks, et meie pidime Jumala õiguseks saama tema sees. 2. Kor. 5, 21. Õigeks ei mõisteta seega kuulelikkuse pärast käsule, vaid armust Kristuse Jeesuse läbi. Olles vastu võtnud Kristuse, on inimene lepitatud Jumalaga, õigeks mõistetud tema vere läbi mineviku pattudest ja päästetud patu võimusest temas elava elu läbi. Nii saab evangeelium Jumala väena õnnistuseks igäühele, kes usub. Selle läbielu teostab Püha Vaim, kes annab märku patu pärast ja juhatab Patu Kandja juure, asetades uskliku uuetestamentlikku ühendusse, kus tal Jumala käsk on kirjutatud südamesse ja sees elava Kristuse väe läbi ta elu on viidud kooskõlla jumalikkude nõuetega. Au ja tunnustus selle imeliku muutuse eest kuulub ainuüksi Kristusele. 1. Joh. 3, 4; Room. 7, 7; 3, 20; Eev. 2, 8—10; 1. Joh. 2, 1. 2. Room. 5, 8—10; Kal. 2, 20; Ev. 3, 17; Eebr. 8, 8—12.

9. Jumalal üksi on surematus. Maine inimene omab patuse ja sureliku loomuse. Surematus ja igavene elu tuleb ainult evangeeliumi läbi ja antakse Jumala poolt vaba andena Jeesuse Kristuse, meie Issanda teisel tulemisel. 1. Tim. 6, 15. 16; 1. Kor. 15, 51—55.

10. Inimese olukord surmas on teadvuseta. Kõik inimesed, olgu head või kurjad, jäävad hauda surmast ülestõusmiseni. Kog. 9, 5. 6. Laul 146, 3. 4; Joh. 5, 28. 29.

11. On tulemas õigete ja õelate ülestõusmine. Õigete ülestõusmine toimub Kristuse teisel tulekul. Õelate ülestõusmine toimub tuhat aastat hiljem, tuhataastase ajastu lõpul. Joh. 5, 28. 29; 1. Tess. 4, 13—18; Ilm. 20, 5—10.

12. Meeltparandamatud, kaasa arvatud saatana, patu algataja, saavad hukka lõpu tule läbi, nagu poleks neid üldse olnud; nii puhastatakse Jumala universum patust ja patustajast. Room. 6, 23; Mal. 4, 1—3; Ilm. 20, 9. 10; Obad. 16.

13. Ükski prohvetlik ajajärk, mis on antud Piiblis, ei ulata Kristuse teise tulekuni; kõige pikem — 2300 aastat, Taan. 8. peatüki järele, ulatas 1844. aastani ja tõi meid sündmuse juure, mida nimetatakse pühapaiga puhastamiseks.

14. Tõeline pühapaik, mille järele oli tehtud maine, on Jumala tempel taevas, millest Paulus räägib Eebr. 8. ja edasi ja milles Issand

Jeesus kui meie suur Ülempreester on teenistuses. Meie Issanda preestriteenistuse ettetähenduseks oli juutide preesterkonna varjuteenistus. Taevane pühapaik pidi puhastatama 2300 aasta lõpul Taan. 8, 14 järele; selle puhastamine pidi olema nagu maises teenistuses kooskõlas kohtuajaga ja algas Kristuse kui Ülempreestri töö muutumisest kohtuniku tööks taevases pühapaigas, mida kujutas ka maine teenistus pühapaiga puhastamisel äralepitamise päeval. Kohtuaja tegevus algas taevases pühapaigas aastal 1844. Selle lõppemine sulgeb ka inimeste armuaja.

15. Jumal saadab kohtu ajal — hoiatades inimperekonda tulevaste sündmuste eest, mis võivad olla neile (Amos 3, 6. 7.) otsustava tähendusega — kuulutuse peagi saabuva Kristuse teise tuleku üle; seda kuulutust kujutatakse kolme ingli läbi, Ilm. 14. ptk., ja nende kolmekordne hüüe toob esile usupuhastusliku töö, valmistades rahvast ette Kristuse tulekuks.

16. Pühapaiga puhastamine koos Ilm. 14. ptk. kuulutuse kuulutamise ja eeluurimise kohtu aeg, millal mõistetakse kohut esiteks surnute ja pärast elavate üle. See eeluurimise kohus otsustab, kes mürjaadidest mullapõrmus magajatest on väärt osa saama esimesest ülestõusmisest ja kes elavatest hulkadest on väärt muutmisele. 1. Peetr. 4, 17. 18; Taan. 7, 9. 10; Ilm. 14, 6. 7; Luuk. 20, 35.

17. Kristuse järelkäijad peavad olema ausad inimesed, kes ei võta omaks ebapühasid põhimõtteid, ei käi ebaõigetel maailma teedel, ei armasta patuseid lõbustusi ega rumalusi. Usklik peab vaatama oma ihule kui Püha Vaimu templile ja seepärast peab end katma korraliku, laitmatu ja puhta rõivastusega. Edasi söömisel ja joomises ja kogu käitumises ta peab toimima nagu tasase ja armastusväärse Meistri järelkäija. Seega usklik peab loobuma kõigist käärinud jookidest, tubakast ja muudest uimastavatest ainetest, ning maha jätma kõik ihu- ja hingehalvavad harjumused ja kalduvused. 1. Kor. 3, 16. 17; 9, 25; 10, 31; 1. Tim. 2, 9. 10; 1. Joh. 2, 6.

18. Jumala põhimõtte kümnisest ja annetest evangeeliumitöö toetamiseks on tunnistus Jumala omanikuõigustest meie elus, kuna meie oleme majapidajad, kes peavad andma talle aru kõigest, mis ta on annud meie valdusesse. 3. Moos. 27, 30; Mal. 3, 8—12; Matt. 22, 23; 1. Kor. 9, 9—14; 2. Kor. 9, 6—15.

19. Jumal on asetanud oma kogudusse Püha Vaimu anded, nagu on üles loetud 1. Kor. 12. ja Ev. 4. ptk. Need anded töötavad kooskõlas

Piibli jumalikkude põhimõtetega ja on antud pühade parandamiseks õpetuse ameti tööle, Kristuse ihu ülesehitamiseks. Ilm. 12, 17; 19, 10; 1. Kor. 1, 5—7.

20. Kristuse teine tulemine on koguduse suur lootus, evangeeliumi- ja lunastustöö lõpp-sündmus. Tema ilmumine on otse nõnda, kui on kirjutatud Piiblis, isiklik ja nähtav. Palju tähtsaid sündmusi on ühenduses tema tagasitulekuga, nagu surnute ülestõusmine, õelate hävitamine, maa puhastamine, õigete tasu, tema igavese kuningriigi ülesehitamine, peagu üksikasjalik mitmesuguste prohvetikuulutuste täitumine, eriti nende, mis on kirjutatud Taanieli ja Ilmutuse raamatutes ja mis räägivad olukordadest füüsilises, seltskondlikus, tööstuslikus, poliitilises ja usulises maailmas, näidates, et Kristuse tulemine on „ligi, ukse ees.“ Selle sündmuse täpset aega pole aga siiski ette öeldud. Usklikke hoiatatakse aga olla valvel, sest „Inimese Poeg tuleb tunnil, mil te ei mõtle.“ Luuk. 21, 25—27; 17, 26—30; Joh. 14, 1—3; Apt. 1, 9—11; Ilm. 1, 7; Eebr. 9, 28; Jak. 5, 1—8; Joel 3, 9—16; 2. Tim. 3, 1—5; Taan. 7, 27; Matt. 24, 36—44.

21. Tuhataastane Kristuse valitsus asub esimese ja teise ülestõusmise vahel, millise aja jooksul pühad kõikidest ajajärkudest elavad Päästjaga taevas. Tuhataastase ajastu lõpul tuleb taevast alla Püha Linn koos pühadega. Õelad, üles äratatud teises ülestõusmises, tulevad maa laiuse peale saatana juhtimisel ja piiravad sisse pühade leeri, mil tuli langeb taevast Jumala käest ja hävitab nad. Tulelõõmas, mis hävitab saatana ja ta väe, luuakse maa uuesti ja puhastatakse needuse tagajärgedest. Nõnda saab Jumala universum puhtaks patu roojusest. Ilm. 20; Sak. 14, 1—4; 2. Peetr. 3, 7—10.

22. Jumal teeb kõik asjad uueks. Maa, uuen-datud jälle endisesse iludusse, jääb igavesti Issanda pühade eluasemeks. Aabrahamile antud tõotus, et Kristuse läbi tema ja ta sugu pärib maa lõputus igavikus, täitub. „Kuningriik ja valitsus ja kuningriikide suurus kõige taeva all antakse Kõigekõrgema pühale rahvale; tema kuningriik on igavene kuningriik, ja kõik valitsused peavad teda teenima ja tema sõna kuulma.“ „Ja kõik loomad, mis taevas on ja maa peal ja maa all ja mis meres on, hüüavad sellele, kes aujärje peal istub ja Tallele kiitust ja austust ja au ja väge igavesti igaveseks ajaks.“ 1. Moos. 13, 14—17; Room. 4, 13; Eebr. 11, 8—16; Matt. 5, 5; Jes. 35; Ilm. 21, 1—7; Taan. 7, 27; Ilm. 5, 13.

Wäljaandja: S. P. Adm. R. Eesti Riit. Toimetaja ja talitaja: Merepuitee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Abitoimetaja: S. Piit.

Tellimissind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Kiirtrükk“, Tallinn, Rütli 4. 1939.

6. oktoober 1939.

Sind 15 senti.